

інвестиційних фондів і т.п.), що, в свою чергу, буде сприяти підсиленню інтересу до маркетингових досліджень ринку.

3. Зростання конкуренції також викличе підвищення інтересу до маркетингу, адже він є потужним інструментом конкурентної боротьби за споживача.

Тому, удосконалення маркетингу в такій важливій галузі, як страхування, приведе до нового рівня економічного піднесення країни, сприятиме якісним зрушенням у страховій сфері, розвиткові добросовісної конкуренції на вітчизняному ринку послуг.

Література

1. Демко, В.В. Проблеми та перспективи розвитку страхового маркетингу в Україні / В. В. Демко. // DataLifeEngine. – 2013. – С. 36.
2. Чеберяко О.В., Смаль А.В. Роль маркетингу в підвищенні ефективності страхування та його особливості. [Електронний ресурс]. Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vzuk/2008_18_tom_2/251_258.pdf
3. Плиса В.Й. Страхування : Підручник. – К.б Каравелла, 2010. – 472 с.
4. Базилевич В.Д. Страхування: Підручник / За ред. В.Д. Базилевича. – К. : Знання-Прес, 2010. – 1019 с.
5. Василенко Л., Тринчук В., Історико – економічні передумови виникнення страхового маркетингу // Страхова справа. – № 5 (9) 2010. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://forinsurer.com/public/03/12/07/869>.
6. Страховой маркетинг. (Актуальные вопросы методологии, теории и практики). 2-е изд. / Д.С. Туленты, В.Б. Гомелля. – М.: Анкил, 2015. – 128 с
7. Підсумки діяльності страхових компаній за 9 місяців 2015 року / Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nfp.gov.ua/files/sector/sk_9_mis_2015.pdf

Стець І.Г., студентка
(науковий керівник –
викладач Полтавець М.М.)
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Україна є одною з найбільш енергозалежних країн Європи яка споживає у загальному балансі більше 60-70% імпортованих енергоресурсів. Основною причиною цього є не відсутність власних енергоресурсів, а їх неефективне використання, що загрожує національним інтересам та безпеці країни. Тому вирішення завдань з впровадження енергозбереження та підвищення енергоефективності є одними з першочергових для економіки України [1].

Енергоефективність на виробництві дозволяє в комплексі вирішувати енергетичні, економічні та екологічні проблеми. Це можливість нарощувати обсяги виробництва і при цьому скорочувати енергоспоживання та викиди CO₂, випускати якісну продукцію та створювати нові робочі місця з конкурентною

зарплатнею. В свою чергу, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств позитивно вплине на зростання економіки всієї країни.

Ефективне управління споживанням енергетичних ресурсів не можливе без впровадження на підприємствах систем енергетичного менеджменту. Це пов'язано зі специфічними властивостями паливно-енергетичних ресурсів (ПЕР), як об'єкту управління. Особливими рисами ПЕР є:

- висока вартість та тенденція до її постійного зростання;
- обмеженість (в умовах енергетичної кризи є ризик обмеженості доступу до ПЕР), що може негативно вплинути на економічну безпеку підприємства в контексті ресурсно-функціонального підходу;
- монополія на ринку ПЕР України та відсутність альтернативного ресурсу, який міг би у повному обсязі компенсувати ПЕР, не обмежуючи виробничі потужності промислового підприємства;
- відсутність можливості (фінансової, технологічної тощо) самостійно виробляти у повному обсязі «власний ресурс», необхідний для функціонування промислового підприємства.

За даними рейтингу енергоефективності областей України «Ukrainian Energy Index» за 2013-2015 рр., Україна має значний нереалізований потенціал енергозбереження особливо у промисловому секторі [2]. На енергоефективність українських підприємств негативно впливають домінування застарілих енергоємних технологій та зношеність основних фондів. Здійснюючи модернізацію системи енергопостачання виробництва, підприємства одночасно вирішують низку важливих завдань: підвищення ефективності виробництва, економії дорогих енергоресурсів, зменшення викидів в атмосферу, підвищення безпеки обладнання і праці, тощо. Виходячи з вищевикладеного, управління енергоефективністю підприємств можна вважати елементом ресурсної теорії, основним завданням якої є підвищення рівня конкурентоспроможності суб'єкта господарювання шляхом управління використанням будь-яких ресурсів, що необхідні для забезпечення його функціонування.

У контексті управління енергоефективністю промислових підприємств заходи з енергозбереження мають відповідати наступним вимогам:

1. Масштабність. Необхідно охопити усі можливі сфери діяльності підприємства, що причетні до виробництва, розподілу та споживання ПЕР, виявити сфери виникнення ризиків з метою зниження ступеня невизначеності до мінімуму.

2. Мінімізація. Підприємство повинно мінімізувати кількість можливих ризиків та загроз, що пов'язані з неефективністю функціонування системи енергетичного менеджменту за допомогою різноманітних сучасних методів управлінського впливу (контролю, моніторингу, внутрішнього аудиту тощо).

3. Адекватна реакція. Підприємство має швидко реагувати на внутрішні та зовнішні зміни, що призводять до виникнення реального ризику чи загроз безпеці функціонування підприємства за рахунок ефективної організації робіт з розробки стратегії розвитку підприємства.

Промисловість має достатньо великий потенціал до скорочення енергоспоживання. Відповідно до Національного плану дій з енергоефективності, до 2020 року в Україні використання енергоресурсів у цій сфері має бути зменшено на 25%. Крім цього, у 2016 році Україна приєдналась до Паризької угоди та взяла на себе підвищені зобов'язання щодо зменшення викидів

парникових газів в атмосферу [3]. В цих умовах, нагальною постає потреба створення стимулюючого механізму державної підтримки промислового сектору. Наприклад, кошти від податку за викиди вуглецевого газу мають акумулюватися у спеціальному фонді державного бюджету і використовуватись виключно для фінансування заходів з енергозбереження та впровадження відновлювальних джерел енергії на підприємствах. Подібні механізми вже більше 25 років успішно працюють в Норвегії, Данії, Фінляндії, Швеції де довели свою ефективність. У цих країнах частка відновлюваних джерел енергії у енергетичному балансі на сьогодні складає від 31% до 69%.

Підводячи підсумок слід відзначити, що резерви енергозбереження в народному господарстві країни оцінюється в більш, ніж 27 млн. тонн нафтового еквіваленту, що відповідає майже 30 млрд. кубометрів природного газу. Отже, Україна має величезний потенціал підвищення енергоефективності – більше 10 млрд дол. США, проте зниження енергоємності економіки в порівнянні з розвинутими країнами світу, відбувається занадто повільно.

Література

1. Дідук О.В. Альтернативна енергетика – шлях до енергонезалежності / О.В. Дідук // Офіційний сайт компанії «Альянс «Нова енергія України», розділ «Блоги», стаття «Альтернативна енергетика – шлях до енергонезалежності»
2. Всеукраїнський загальнополітичний освітянський тижневик «Персонал Плюс» / С.І. Черевко // «Персонал Плюс» – 2013. – № 17(220) [Електронний ресурс]: <http://sace.gov.ua/uk/news/817>

Суліма А.Д., студентка
Центральноукраїнський національний
технічний університет
м. Кропивницький

СУЧАСНІ ПРИНЦИПИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Процеси управління людьми здійснювались у всіх цивілізаціях і різних соціумах. Управління персоналом – це специфічна функція управлінської діяльності, головним об'єктом якої є люди, що входять в певні соціальні групи, трудові колективи. Як суб'єкт управління виступають керівники і спеціалісти, які виконують функції управління стосовно своїх підлеглих. Це системний, планомірно організований вплив через систему взаємопов'язаних, організаційно економічних і соціальних заходів, спрямованих на створення умов нормального розвитку й використання потенціалу робочої сили на рівні підприємства. Планування, формування, перерозподіл і раціональне використання людських ресурсів є основним змістом управління персоналом.

Управління персоналом – це і наука, і мистецтво ефективного управління людьми в умовах їх професійної діяльності. Це система принципів, методів і механізмів оптимального комплектування, розвитку й мотивації та раціонального використання персоналу. Управління персоналом повинно відповідати концепції розвитку підприємства, захищати інтереси працівників і забезпечувати